

Index

בע"ה ח' ניסן, תשכ"א

לכ' הא' גברא רבא חר"ג מוהררא"י אונטרמן,
הרב הראשי לחל"אניב יפו והמחוז, שליט"א,

יורשה נא לי לזהות את עצמי לפניך כמק"כ:
הנני הרב הצעיר שפר לבקר את כהדר"ג בשעות
לשכונת ימים בארה"ק כשוכני הביתה לניו יורק
מסליתותי בהודו מטעם איגוד הקהילות
האורתודוקסיות בארה"ב לפני כשלשה חדשים.

אז הרציתי דברי לפני כש"ח בענין כח בנ"
בהודו אשר זכיתי להכיר אותם אחרי שנפרדו
מבית ישראל זה כאלפיים שנה, ולמרות הרכה
קשיים נשארו כאי בודד של היהדות בים של אלימות,
ואע"פ שאין בהם אף בן תורה אחד ובני עליית
מועטים בהם, הרי הם נאמנים לדתנו וחורחננו ועמנו
ושומרים מצוות כפי יכולתם. ספרתי אז למע"כ
איך הריפורמים והקונסרבטיבים למיניהם עושים
את כל המאמצים לחדר חוץ אותה קהילה עתיקה
ואיך אנחנו הצלחנו לשמר על החומות עד שרור
הקהילה מזדהה עם מחנה התורה והאורתודוקסיה.
הסברתי אז שלפי מיטב ידיעותי שקלטתי בהודו,
עומדת כל המדינה, והקהילה היהודית בפרט,
בפני משבר חמור עד למאוד. כמעט הפתרון היחידי
הוא להעלותם ארצה, אך קשה מאוד לעודדם לזה,
וסבת הסוסים: שאלת כשרותם לנשואין עם שאר
בית ישראל. ידוע היטב לרומע"כ סבת הדברים
והתפתחותם מסביב להטלת חשש ספק ממזרות עליהם
מטעם יוצאי בגדד. עכשיו נעשה הדבר לריאלי
ביותר כאשר העניין עומד בפני כמה בתי דין בארץ.
עפ"י הידיעות האחרונות, הן שנמסרו בעתונות
כאן והן שקבלנו מהודו, הועלתה שאלה זו עוד
הפעם על הפרק בארץ והי' האיפור נשמעים בחוקף
אף כאן. ראשי העדה היהודית מהגזים מהשמועה
וכדי בזיון וקצף, וכתבו דברי מחאה חזקים.

אתו הסליחה אם אזכירנו את מרוצת הדברים:
החשובות שנחפרטמו עד הנה כמעט כולם נוטים
להיחר, אבל מע"כ אמר שא"א להפרנס מנסיונות
ויש צורך דוקא בפסק ברור. ג"כ אזכירנו על מה

שספרתי לו על אודות שיחתי עם הרב נסים שליט"א .
 הרב נסים עומד בסרובו להחזיר בענין ולהכיר
 בהיתר שניתן מטעם איזה ב"ד בארץ וג"כ בחשבות
 שהזכרתי, אך המליץ על שו"ט בנ"ד שראה בכ"מ
 מאת הרב, שמואל רוזובסקי שליט"א ר"מ בישיבת
 פונוביל. הרב נסים הבטיח שאם יתפרסם הדין
 הזה וגדולי הרבנים יגיבו על זה ויתירו סו"ס
 אז גם הוא יסכים על ידם. והנה כתבתי אל
 הרב רוזובסקי פעמיים וששל פעמים אחרי שגם ערכתי
 ביקור אצלו, וגם נגשתי אליו בהשדלות הרב
 כהנמן שליט"א, והעליתי חרם בידי, אין קול ואין
 עונה.

ומה יועיל לנו אם אחרי שנים של הסוס ודיחוי
 יוחלט סו"ס להיתר ונמצא שבנתיים ח"ו התייאשו
 בני העדה הזו וכל עבודתנו ומאמצינו להשיבם לחיק
 ההדוה המסורתית כמזנה על קרן הצבי.

לכן בשמי ובשמי ובשם חברי מהסתדרות הרבנים
 ואיגוד הקהילות החרדות של ארה"ב, הנני פונה
 עוד הפעם לרומע"כ לבל יחמיץ את השעה ויוציא
 פסק ברור וקים אם להיתר ואם לאיסור, וגם יורז
 לאחרים ברב השפעתו המוכרת לכל למפל בנ"ד.

אני הפילה שרומע"כ ייעתר לבקשתי ויועיל
 בטובו להשיבני דבר במוקדם האפשרי.

ברוב כבוד,

נחום לאם